

SPARTA KLANKEN

Redactie: Ab Bakker, Herman Post, Frank Bakker, Wim Mulder

Eindredactie: Jan Hendrik Gosseling

Technische realisatie: FDO-PRO bv

41ste jaargang nr. 2

Kopij inleveren voor het juni-nr. kan tot maandag 14 juni - klanken@sparta-enschede.nl

Deze maand

- 2 voorzitter
- 3 in memoriam Dick Hartman
- 4 Klaas Friskus - persoonlijk
personalia
- 6 bestuurszaken
- 7 die zaterdag in mei
- 9 13 mei 2000 - 13 mei 2010
- 10 10 jaar omzien: een gesprek met André Azink
- 11 Sparta, wat een club
- 12 sponsoring
- 13 supporters vereniging
- 14 we zijn bijna negentig
- 15 felicitatie
column
- 16 de verrichtingen van Sparta 1, 2 en 3
broekjesdag
- 17 "Schaatsen op de Plansee", deel 2
- 22 adressen

Kopij voor het juni-nummer
kan worden ingeleverd tot
maandag 14 juni

Redactie babbels

Deze uitgave van Sparta Klanken is er een met twee gezichten. Ze hebben beide met tijd te maken, maar staan wel in schril contrast tot elkaar. Want het gaat om feestvieren en herdenken en daarbij moeten we ons dan richten op enerzijds het jaar 1921 (met een verwijzing naar 2011) en daarnaast op het jaar 2000. Dat laatste jaar ligt nog vers in de herinnering. Zaterdag 13 mei 2000, de vuurwerkcramp, met chaos en ontredde, enorme schade en vooral niet te vergeten het verlies van een groot aantal mensenlevens en vele gewonden. De Vuurwerkcramp liet ook onze vereniging Sparta niet onberoerd en daarom kijken we in dit clubblad nog eens terug naar tien jaar geleden. Dat doen we via een gesprek met de ouders van Nick Azink, selectiespeler van Sparta, die bij de ramp om het leven kwam en met een overdenking namens de Commissie Omzien, destijds gevormd met als doel aandacht te schenken aan de vele getroffen binnen de club. Verder plaatsen we nog eens het artikel 'Die zaterdag in mei' uit Sparta Klanken van juni 2000, een verhaal dat een indringend beeld geeft van de gebeurtenissen in en om ons clubgebouw op die 13de mei.

Ook bij 1921 past de aanduiding 'herdenken', maar dan op een geheel andere, vooral feestelijke wijze. Het was immers op 21 april van dat jaar, dat de cvv Sparta werd opgericht wat betekent dat we volgend jaar --in 2011 dus-- het 90-jarig bestaan gaan vieren. De commissie, die zich met de voorbereidingen hiervan bezig houdt, treedt precies een jaar voor de jubileumdatum voor het eerst officieel naar buiten. Dat gebeurt op de bijeenkomst van Sparta's Senioren Sociëteit. Meer bijzonderheden hierover leest u elders in dit clubblad waarin de commissie 'Sparta 90 jaar' voortaan regelmatig van zich zal laten horen. En tenslotte: de vaste rubrieken ontbreken natuurlijk niet in deze Sparta Klanken.

Sparta Klanken

Officieel orgaan van de CVV Sparta Enschede
Opgericht 21 april 1921
Sparta Klanken verschijnt 6 maal per jaar

Drukwerk

Ipskamp Drukkers te Enschede

Voorzitter

Langs de lijn

Als toeschouwer kun je op een zaterdag aan de lijn staan en genieten van een voetbalwedstrijd. Uiteraard geniet je het meest van de elf spelers van de vereniging waar je zelf bij bent betrokken. Jouw spelers, die in het veld hun uiterste best doen om de overwinning voor jouw clubje uit het vuur te slepen. Naast de wedstrijd in het veld is er ook nog een tweede wedstrijd, namelijk buiten het veld. Deze wedstrijd wordt gespeeld door de supporters van beide ploegen. Met veel vocaal geweld proberen zij, voordat de 'echte' wedstrijd begint, al een voorsprong op te bouwen waarbij ze hun aanwezigheid bovendien kenbaar maken met behulp van toeters en bellen.

Als de spelers het veld opkomen met voorop de scheidsrechter, die in het veld de zaak in goede banen moet lijden, is het eerste deel van de strijd langs de kant al gespeeld. Met in de meeste gevallen een overwinning voor de thuisploeg die doorgaans de meeste supporters heeft. Het is uiteraard heel verschillend wat voor wedstrijd er gespeeld wordt. Gaat het om een standaardelftal of een pupillenteam, betaald dan wel amateurvoetbal? Zoals ook de belangen, die voor beide ploegen op het spel staan, zoals promotie of degradatie, kampioenschap of periodetitel, een grote rol spelen. Het draagt er allemaal toe bij, dat de strijd ook buiten de lijnen extra fel wordt.

Als de wedstrijd even aan de gang is wordt er een overtreding gemaakt op een speler van jouw clubje. In je opwindingsfase is de eerste reactie duidelijk: hier is maar één kleur mogelijk, dit moet rood zijn. Echter, tot ieders verbazing ziet de arbiter in het voorval geen overtreding. Hij houdt zelfs de gele kaart op zak. Nu zijn de rapen gaar: heftige discussies langs de lijn. Volgens jou en de mensen om je heen, ook de trainer en de leider beamen dat, had hier beslist een rode kaart gegeven moeten worden. Dit wordt dan ook luidkeels kenbaar gemaakt.

Een groepje supporters van de andere partij, iets verderop, hoort dit en reageert fel op de diverse uitlatingen. Zij geven te kennen, dat de scheidsrechter het uitstekend gezien heeft door geen kaart te geven, want er was beslist niets aan de hand. Een neutrale

toeschouwer die aan de andere kant van mij staat, laat zachtjes weten, dat het volgens hem wel een overtreding was en dat een gele kaart wel op zijn plaats zou zijn geweest. Maar de overtreding was echt niet zo zwaar, dat de speler rood had moeten krijgen en dus het veld had moeten verlaten.

Na dit voorval staan beide partijen lijnrecht tegenover elkaar en lopen de emoties hoog op. Er worden over en weer opmerkingen geplaatst, die ik hier beter maar niet kan herhalen.

Als de scheidsrechter dan voor het laatst deze middag op zijn fluit heeft geblazen, geven de beide aanvoerders hem een hand en mompelen iets van 'scheids bedankt voor uw uitstekende leiding'. Langs de lijn gaat de strijd nog even door, maar ook daar komt men langzaam tot het besef, dat de wedstrijd afgelopen is en dat er aan de uitslag niets meer zal veranderen. Gezamenlijk gaat men naar de uitgang en op weg naar huis, terugkijkend op een (leuke) voetbalmiddag. De neutrale toeschouwer was al eerder vertrokken, want deze middag had hem niet datgene gebracht wat hij had verwacht. Tussen deze bakkeleisende supporters voelde hij zich niet op zijn gemak.

Situaties als hierboven beschreven komen vaak voor, te vaak. Menigmaal bekijken wij de wedstrijden door een gekleurde bril. We zien alleen maar de overtredingen die we willen zien, die van onze tegenstanders dus en sluiten de ogen voor de soms veel zwaardere overtredingen die wij zelf maken. Bij elke wedstrijd staan er meestal wel mensen langs de lijn die zich uiten op een manier die eigenlijk niet past bij onze vereniging en vooral niet als het gaat om reacties jegens onze tegenstanders. Laten we daarom bij Sparta die gekleurde bril afzetten en proberen alles in het juiste perspectief te zien. Zodat we met elkaar, samen met onze gasten, een écht leuke middag beleven.

Voetbal zorgt voor emotie, maar laten wij daar wel op een goede manier mee omgaan.

HA-VE

In Memoriam

DICK HARTMAN

Ontroerd en met harten vol verdriet hebben we donderdag 11 maart jl. afscheid genomen van onze sportvriend en erelid Dick Hartman. We hebben zijn zorg gedeeld en zijn kracht bewonderd in de strijd tegen de ziekte waaronder hij leed. Hoeveel kan een mens verdragen. Het ging ons aan het hart. Dick, de Amsterdamse Tukker, de bestuurder, de doener, de duizendpoot, de unieke markante mens, maar bovenal de grote vriend,

In de bijna 40 jaar van zijn actieve en humorvolle Sparta-leven mochten we zijn vele talenten ervaren. Dienstbaar en met een ongelooflijke inzet heeft hij op een geweldige en enthousiaste wijze zijn Sparta gediend., Met opvallende trouw en sociaal maatschappelijk gearrangeerd, vervulde hij een groot aantal kaderfuncties waarbij het veelal te maken had met financiën. Vanaf 1974 heeft hij ononderbroken het penningmeesterschap vervuld van onze supportersvereniging Sparta.

Ook de Beltona Beloften Commissie en de Businessclub Sparta hebben van zijn financiële kennis gebruik mogen maken, Eén pagina zou niet toereikend zijn om al zijn verdiensten voor onze club te vermelden., Hij was de animator, die met gevoel voor humor, betrokken was bij de voorbereiding en uitvoering van de vele activiteiten van onze Supportersvereniging. Hij waakte over de financiën als penningmeester, doch toonde ook goed rentmeesterschap, eigenschappen die respect verdienen. Dick had een groot verantwoordelijkheidsgevoel en vond dat je met je gaven en talenten moest woekeren, Zijn betrokkenheid en grote clubliefde zullen we ons via zijn slogan: "Sparta, wat een club" altijd blijven herinneren en zeker als een stimulans ervaren om ons te blijven inzetten voor onze vereniging, In zijn geest en naar zijn voorbeeld.

Bij zijn afscheid hebben we als vereniging mogen getuigen van ons respect en onze grote dank. Indrukwekkend en emotioneel was de staande ovatie tijdens de afscheidsdienst, zo verdiend voor onze onvergetelijke fijne sportvriend.

De trompetklanken van het lied: "U zij de glorie en de victorie" beroerden onze ziel en vullen de herinnering, Op aandoenlijke wijze heeft hij gestreden, bijgestaan door de niet aflatende zorg en liefde van zijn vrouw Lies (de beste, zoals hij haar altijd noemde) en zijn kinderen.

Wij treuren om het heengaan van onze vriend en erelid Dick Hartman, achterblijvend in onze eigen droeve omstandigheid. Laten we onze weg in zijn geest vervolgen, hem missend en hoe moeilijk die ook zal blijken te zijn. Daarbij zegene God ons allen.

A. R. Bakker

Klaas Friskus - Persoonlijk

We hebben de laatste maanden geleefd in het spanningsveld tussen hoop en vrees toen het bericht kwam dat onze eindredacteur van het clubblad en actieve sportvriend Klaas Friskus getroffen werd door de door ons allen zo gevreesde ziekte. Zijn linkerlong en 1 rib waren aangetast en een operatie bleek noodzakelijk.

Na de operatie die plaats vond op vrijdag 26 februari jl., waarbij de long en 3 ribben werden verwijderd, nam ons optimisme toe. Door de ingreep kon alle kwaad worden verwijderd en bleken geen uitzaaiingen geconstateerd. Een geweldig bericht voor Klaas, maar ook zeker voor Janny en de kinderen die de vaak ondraaglijke spanning mee beleefden in de afgelopen tijd. Tijdens het ziekteproces werd ons duidelijk hoeveel werk Klaas in de vele voorbije jaren heeft verzet.

Beste vriend, er is reden tot grote dankbaarheid hoewel de weg naar volledig herstel niet altijd even gemakkelijk zal zijn. Je vele Sparta-vrienden en vriendinnen wensen je van harte verdere beterschap en in het bijzonder ook je vrienden van de redactie van Sparta-klanken.

A.R. Bakker

Personalía

Vrijdag 29 januari jl. overleed op de gezegende leeftijd van 87 jaar de heer Anton ter Huerne, de vader van onze sportvriend Tonnie ter Huerne., Hij heeft een lange weg moeten afleggen in de strijd tegen de gevreesde ziekte, die hij uiteindelijk verloor. Omringd door veel liefde en zorg van zijn vrouw en kinderen is hij rustig ingeslapen. De herinnering aan een lieve man en vader en een fantastische opa zij allen die hem lief en dierbaar zijn tot troost. Hij was een mens met een sterke geest en stond altijd positief in het leven, We wensen allen die hem zeer nabij en lief waren sterkte en kracht in deze tijd van verdriet en gemis.

Maandag 25 januari jl. is Bente geboren, dochter van Marc en Dawinja Berger en zusje van Jelle, Lars en Luuk. Blijheid en dankbaarheid overheerst en trots en

geluk voeren de boventoon. Drie geweldige zonen en nu een lief zusje. Wij feliciteren jullie van harte met dit heugelijke feit en wensen dat gelukkige en gezonde jaren jullie deel mogen zijn en blijven.

Onze sportvriend en erelid Harm Kloppenburg heeft een heel moeilijke en spannende tijd achter de rug. Half januari jl. werd een ziekenhuisopname noodzakelijk, die liefst 9 weken duurde. Ernstige hartproblemen met als complicatie een bacteriele infectie veroorzaakten grote problemen die zijn gezondheidstoestand op zekeren momenten kritiek maakte. Gelukkig is de situatie verbeterd mede ook omdat inmiddels (eindelijk!) een pacemaker/defibrilator kon worden aangebracht., Gode zij dank mocht hij vrijdag 19 maart jl. het ziekenhuis verlaten, al zal hij thuis nog wel verder moeten herstellen. Laat je maar goed door Gerda verwennen!!! Harm, probeer op een positieve manier met geduld en doorzettingsvermogen een eigen bijdrage te leveren aan je volledig herstel. Wij, je vele sportvrienden en vriendinnen wensen je sterkte en van harte verdere beterschap. Hopelijk tot spoedig ziens op ons sportpark aan de Kotkampweg.

Onze sportvriendin Aliede Leutscher ondervindt hinder van een ontsteking aan haar linkervoet met als gevolg dat ze 6 weken een gipsbeen heeft. Heel vervelend voor haar mobiliteit maar we hopen dat het euvel verholpen wordt en wensen je van harte sterkte op de weg naar herstel. Een hartelijke groet van ons allen.

Onze altijd actieve sportvriend Jan Stronks is opnieuw geopereerd aan de rug. Door het stilleggen van een aantal zenuwen is de pijn in zijn benen aanzienlijk verminderd. Hij heeft inmiddels een aantal van zijn werkzaamheden weer hervat waar we heel gelukkig mee zijn. Jan, we hopen dat nu eindelijk je ernstige klachten verholpen zijn al zal volledig herstel mogelijk nog wel enige tijd duren, zo het al mogelijk is. Verdere beterschap namens je sportvrienden maar ook zeker van je sportvriendinnen (o.a. meisjesteam), waar je zo bij bent betrokken.

De talentvolle sportvriend en speler van Sparta B2 Lars de Graaf heeft tijdens de training op 9 maart jl. zijn enkelbanden gescheurd. Het zal wel even duren voor hij weer speelklaar is., We wensen je sterkte tijdens de revalidatieperiode en vertrouwen op een sterke comeback. Laat je niet ontmoedigen door deze tegenslag,

want voetballen blijft een mooi spelletje!

Op 1 maart jl. is Roos Julia geboren, dochter van Evelien Wijffes en Dennis Onstwedder en zusje van Cas. Het geluk kan niet op bij het verwelkomen van dit wonderdje. We delen in jullie blijheid en dankbaarheid, vergezeld door onze felicitatie en wensen Evelien, Dennis, Cas en Roos vele gelukkige en gezonde jaren.

Zondag 7 maart jl. werden Jeroen Lunding en Mirella Roolvink verblijdt met de geboorte van hun dochter Jolijn. Van harte gefeliciteerd met dit heuglijke feit, Het leven zal veranderen maar het is de moeite meer dan waard. Zeker weten. We wensen jullie samen met Jolijn een hele fijne en gelukkige toekomst.

De jongste zoon, Sebastiaan, van onze sportvrienden Sjouk en Hennie Boomsma moest met hartproblemen worden opgenomen in het ziekenhuis. Dat was schrikken, zo jong nog, heel vervelend. Ernstige hartritmestoornissen, die men nog niet onder controle heeft, geeft de nodige zorg. We wensen jullie sterkte en Sebastiaan een spoedig herstel.

Woensdag 24 maart jl., werd onze sportvriend Roel van Kesteren in het MST geopereerd waarbij een melanoom werd verwijderd. Onderzoeken vooraf gaven aan dat er geen uitzaaiingen werden geconstateerd. Een gelukkige omstandigheid, die ja na weken van spanning, moed en vertrouwen geeft voor de toekomst, Roel, van harte sterkte en verdere beterschap gewenst.

2 maart jl. mocht onze sportvriendin Wil Pees de leeftijd van 70 jaar bereiken. Iedere competitie-zaterdag verzamelt ze de uitslagen als onze telefoniste, Die service wordt door ons allen zeer gewaardeerd. Wil, namens de Sparta-familie van harte gefeliciteerd, nog vele gezonde jaren toegewenst en bedankt voor je verenigingsrouw die je al jaren en jaren bewezen hebt.

Blijheid vanwege het nieuw geboren leven, dankbaarheid bij herstel van een ernstige ziekte, die ons deed leven tussen hoop en vrees maar vooral ook verdriet om het heengaan van onze dierbaren, beheersten opnieuw ons verenigingsleven.

In de afgelopen tijd hebben we in de vele ontmoetin-

gen naar elkaar mogen omzien, Het scheidt een band en wordt door betrokkenen als sterkte en troost ervaren.

Laten we het blijven koesteren als een groot goed dan kunnen we blijven zeggen (in bescheidenheid): "SPARTA WAT EEN CLUB".

A. R. Bakker

Bedankje

Er hangt hier een meterslange slinger met beterschapskaarten in de kamer en in de gang. Fantastisch gewoon!!! Ze kwamen overal vandaan uit de vereniging Sparta. Het doet een mens goed, te weten dat er aan je gedacht wordt en met je meegeleefd wordt. Graag willen wij iedereen hier ontzettend voor bedanken. Ook Sparta 1 en de Beltona Commissie bedankt voor de fijne fruitmanden.

Verder willen we iedereen bedanken voor de mailtjes, sms-jes, telefoontjes, bloemen en andere blijken van belangstelling tijdens mijn ziekte, operatie en nu tijdens mijn herstel-periode.

Dankjewel allemaal, het helpt zeker mee aan het herstel. Ook namens mijn vrouw Janny en onze (klein)kinderen.

Klaas Friskus

Beltona Shop

AANBIEDING

Sparta Paraplu € 9,95

Sparta badlaken met geborduurd Sparta logo € 9,95

Bestuurszaken

Eindelijk rolt (hobbelt) de bal weer ...

Na een lange en vooral witte winter is het 2e deel van het seizoen 2009/2010 weer begonnen en zal langzamerhand duidelijk worden of de hoop op sportieve successen kan worden omgezet in realiteit.

Het bestuur kijkt al weer een stukje verder en is langzamerhand het fundament aan het leggen voor het seizoen waarin Sparta haar 90e verjaardag gaat vieren. Een punt van zorg hierbij is de staat van onze veld- en kleedaccommodatie in relatie met het aantal teams dat wij volgend seizoen de wei in te hopen sturen. Een eerste screening van het voetballende deel van ons ledenbestand heeft inmiddels opgeleverd dat er in de B- t/m D-jeugd per saldo 2 teams meer kunnen worden ingeschreven voor de komende competitie. Als we nu al weten hoeveel moeite het kost om wekelijks alle wedstrijden in te plannen, hoe moet dat dan na de zomer?

Een grove analyse van de huidige situatie levert op dat na de lange winterpauze de conditie van met name ons hoofdveld dramatisch te noemen valt. Ondanks besparende maatregelen in de afgelopen zomerperiode, genomen in overleg en op voorspraak van de Gemeente Enschede, merken we in de praktijk niet de gewenste kwaliteitsverbetering van dit veld. Dit levert intern veel frustratie op, de bal rolt immers niet maar hobbelt hopelijk naar de plek die een speler vooraf in gedachten heeft.

Hoe nu verder ?

Reeds sinds lange tijd is het bestuur in gesprek met de Gemeente Enschede over dit onderwerp. De realiteit gebiedt te zeggen dat de kansen op de aanleg van een extra kunstgrasveld niet bijster groot zijn. Dit heeft enerzijds te maken met de economische crisis die ook op gemeentelijk niveau voelbaar is; anderzijds denken wij (begrijpelijk) nog steeds in de traditionele grenzen qua speeldagen en -tijden (alles op zaterdag tussen 9.00 en 16.30 uur). Al met al wacht ons in de komende tijd een geweldige uitdaging om deze problematiek in beginsel binnen de bestaande accommodatiegrenzen op te lossen.

Een schot voor de boeg:

- Wij zullen er niet aan ontkomen om vanaf het seizoen 2010/2011 wekelijks een wedstrijd in te plannen met als aanvangstijd 16.30 uur (veld 3);
- De velden bij overbuurman Tex Town Tigers zullen intensiever bespeeld moeten worden door onze pupillen (9.00 uur, 10.00 uur, 11.00 uur, ...);
- Worden wij niet gedwongen het voorbeeld van Quick '20 te volgen waar de F-league plaats heeft op de vrijdagavond vanaf 18.15 uur?

Laten we tenslotte blij zijn dat we ons bezig mogen houden met dit soort vraagstukken; er zijn legio verenigingen aan te wijzen die zich moeten buigen over de keerzijde van de medaille.

Wij houden u op de hoogte over het vervolg.

Namens het bestuur,
Frank Bakker

LOEN
NIEVERHE
ID BLOEMST
STIN NIEVERHEID BLO
RHEID BLOEMSTERNAL
KUNST NIEVERHEID BLO
STIN NIEVERHEID BLOEM
UNST IN KUNST NIEVERHEID BLOEMSTERNAL

DE JONG

Raadhuisstraat 16, 7581 AA Losser, tel. 053 - 538 12 08

Koopcentrum Deppenbroek
Rijnstraat 76-78, Enschede, tel. 053 - 435 54 64

bloem en kado

DIE ZATERDAG IN MEI

Zaterdag 13 mei 2000. Morgen is het Moederdag. Maar de jeugdcommissie van Sparta heeft toch ook twee emmers met bossen bloemen meegenomen naar Raalte. Daar voetbalt Sparta B1 vanaf twaalf uur tegen Rohda. Een gelijk spel is voldoende om kampioen te worden. En, wat meer zegt, te promoveren naar de landelijke competitie.

Er is zelfs een bus vol supporters uit Enschede, anderen zijn met eigen vervoer. Na een heel spannende tweede helft blijft het 0-0. Dolle vreugde op het veld, er wordt gehost en gezongen, de bloemen worden uitgedeeld. Trainer Albert Spiekstra en zijn jongens hebben voor de tweede keer op rij een bijzondere prestatie neergezet. Grandioos.

De meeste Spartanen keren in een uitbundige stemming terug naar Enschede. Zo ook voorzitter Hein Veenstra. Want natuurlijk wordt er straks gehuldigd en daar dient ook het bestuur bij tegenwoordig te zijn. Bovendien wachten in het clubgebouw nog enkele Sparta-elftallen, die vandaag kampioen zijn geworden.

Anderen rijden door naar het Gelderse Oosterwolde, onder de rook van Elburg. Daar speelt het eerste om drie uur voor de na-competitie tegen V.S.C.O., een van de periodekampioenen uit de 2e klasse I. Erevoorzitter Ab Bakker rijdt achter mij aan. Paul Wibier en Hans Alberts vertrekken wat later. Ze missen een afslag en arriveren pas tegen de rust op het landelijk gelegen sportpark De Heughte. De stand is op dat moment 2-0.

Als de spelers het veld opkomen voor de tweede helft wordt er vuurwerk afgestoken. Een wonderlijke spel van het lot kun je achteraf zeggen. Het is bijna vier uur. Op dat moment komt er een eerste telefoontje uit Enschede. Peter Friskus belt zijn vader, elftalleider Klaas. Hij meldt, dat er iets verschrikkelijks aan de hand is. Brand, ontploffingen, schade.

Klaas Friskus trekt snel een conclusie. De straat waar materiaalman Dirk Vrieling woont, lijkt getroffen. Misschien is het verstandig om even je vrouw te bellen, zegt hij. Dat gebeurt. Nieuwe onheilstijdingen, maar ook onduidelijkheid. Grensrechter Peter Lunding

vraagt of ik even kom. Weet je wat, zeg ik tegen Dirk, we laten de wedstrijd de wedstrijd en stappen in de auto. Dat ook anderen - zoals bijvoorbeeld trainer Koos de Wals - zijn getroffen, realiseert zich op dat moment niemand.

Via de A50 bereiken we Apeldoorn en draaien de A1 op. Er wordt weinig gesproken. Dirk is nerveus, vraagt zich af wat er gebeurd kan zijn. Hoe is het met José en de kinderen? Even voorbij Holten zien we vreemd gevormde donkere wolken in de verte. Dan pas zet ik de autoradio aan.

Opeens klinkt daar de stem van Jan Medendorp, ook een Spartaan. Compleet verbijsterd luisteren we naar de verslaggever van Radio Oost, die woorden te kort komt om te vertellen wat hij ziet en hoort. Brandende huizen, slachtoffers en toesnellende hulpverleners, chaos en ontredning. De Grolsch staat in brand.

De snelheidsmeter gaat naar 140/150 km. Als we bij Oldenzaal de snelweg verlaten, zien we op het industrieterrein een rij brandweerwagens. Andere gaan ons met loeiende sirene voorbij. Midden in Lonneker kunnen we niet verder. Maar het lukt om via de Lonneker Molenweg de Lossersstraat te bereiken. Bij de stoplichten zit alles vast. Dirk springt uit de auto, overlegt met de politieman die hier probeert het verkeer te ordenen. Dan krijgt hij een fiets van iemand, roept nog iets en verdwijnt richting stad.

Zelf kom ik via de Noord Esmarkerrondweg bij mijn huis en fiets vandaar meteen naar het clubgebouw aan de Kotkampweg. Ook daar heerst verwarring. De feestelijke stemming van nog maar kort tevoren is al lang verdwenen. Het zevende is kampioen, maar het pilsje smaakt niet. Met de rondrit die Sparta.6 had willen maken, is niet eens begonnen. Op het hoofdveld werd gevoetbald toen de explosies zich voordeden. Boven de omgeving hangt een inktzwarte wolk.

Opeens is er rumoer in de hal. Het is bijna half zes. Een agent en enkele mensen van het Rode Kruis melden zich. Men wil het clubgebouw gebruiken voor de opvang van gewonden. Kantinebeheerder Henri Goossen verzoekt een ieder die geen bepaalde taak heeft, vriendelijk maar dringend te vertrekken.

In een paar minuten is de zaal ontruimd, stoelen en

tafels gaan aan de kant. Tientallen EHBO-ers uit Hengelo en Losser komen binnen met allerlei materiaal. De eerste slachtoffers uit het rampgebied worden binnen gebracht, sommigen zijn al provisoorsch verbonden. Ook de aanwezige medewerkers van het B.O.T., onze eigen ehbo-groep, bieden hun hulp aan, Henny Boomsma, Anny Goossen, Hennie Versteeg en de anderen.

Er verschijnen ambulances en andere geelgekleurde wagens van de Sigma ofwel de Snel Inzetbare Groepen ter Medische Assistentie. Op veld 3, beneden, wordt in hoog tempo maar zeer gedisciplineerd, een noodhospitaal opgetrokken, met alles wat erbij hoort.

In het clubgebouw zitten ook mensen, die hun huis in het noordelijk stadsdeel hebben moeten verlaten. Overal zijn sirenes te horen. En nog altijd is daar die reusachtige, dreigende rookwolk.

Een poosje later rijdt een grote colonne Duitse voertuigen ons complex op. Liefst zeventien in getal. Het is een complete reddingsbrigade met ambulances, artsen, verpleegkundigen en andere hulpverleners. De Kotkampweg staat eveneens vol ambulances. Bij het hek wordt iedereen geregistreerd, met name waar het gaat om gewonden en gevluchte wijkbewoners.

Intussen zijn Sparta's barmedewerkers en het keukenpersoneel onafgebroken in de weer om al die mensen te voorzien van een broodje, een snack of iets te drinken. Janny van der Woude en Marina Lindeboom, maar ook Harriet Scholten en zoon Ferenc, Dick Hartman en Martin Lindeboom in de keuken, het meisjesteam smeert broodjes, later ook Reinie van der Woude. En al die onvermoeibare anderen. Niemand denkt aan naar huis gaan. Marcel Klatt, partner van B.O.T.-medewerkster Hermien Knol, zie ik om half zes bezig achter de koffiebar. Om middernacht staat hij er nog.

In de kantine groept men samen bij de televisie. RTV Oost brengt al heel vroeg nauwelijks te bevatten beelden van wat zich zo dicht bij ons sportcomplex heeft afgespeeld en van wat er allemaal nog gaande is. De eerste berichten over Sparta-leden, die direct bij de ramp betrokken blijken, druppelen binnen en de ontzetting is op vele gezichten te lezen.

Het eerste elftal is terug. Via telefonisch contact is het advies gegeven niet over de Oldenzaalsestraat naar Sparta te rijden, maar via Oldenzaal en Losser de Hoge Boekelerweg te volgen. En daarna over de Noord Esmarkerrondweg en de Floraparkstraat naar de Minkmaatstraat. Daar is de oude toegangspoort geopend en kan te voet het clubgebouw bereikt worden.

Terwijl Tonny Apeldoorn alle beschikbare slangen uitrolt om vanuit een kleedkamer het noodhospitaal van stromend water te voorzien, meldt een wat verontruste Henri Goossen zich bij het bestuur. De voorraden slinken snel. Hij heeft met politie-escorte ergens nog 300 broodjes op de kop getikt en zijn vaste slager hielp spontaan met beleg. Maar er verblijven wel enkele honderden mensen in en om het clubgebouw, die graag wat te eten en te drinken willen hebben.

In de bestuurskamer volgt overleg met gemeentelijk functionaris Luuk Nijenhuis, die al uren op het Sparta-complex aanwezig is. Met veel moeite krijgt hij verbinding met het crisiscentrum in het stadhuis. Even later volgt vandaar de melding, dat twee wagens van Restaurant Luttikhuis, gelegen aan de weg Hengelo-Oldenzaal, onderweg zijn naar Sparta. Ze brengen o.a. grote ketels met soep, borden, bestek en servetten. Er wordt een dankbaar gebruik van gemaakt, want het is fris geworden buiten.

Het gerucht gaat, dat er nog gewonden onderweg zijn. De hulpverleners van de Sigma en uit Duitsland willen daarom graag meer licht.. Er wordt contact gezocht met Vosta en even later flitst bij onze burens de trainingsverlichting aan. De nacht valt, maar de Sparta-werkers zijn onvermoeibaar. Tegen tweeën komt het sein, dat de opvang wordt beëindigd en het noodhospitaal kan worden ontmanteld. De Duitse colonne rijdt weg. Langzaam verdwijnen ook de mensen van EHBO en Rode Kruis.

De nieuwe dag is bijna aangebroken. Iemand vraagt wat het eerste elftal heeft gemaakt. Ik weet het niet. Nog lang brandt er licht bij Sparta, voetbalclub aan de rand van het rampgebied. Pas in de dagen die volgen, zal de ware omvang blijken van wat er gebeurde op deze verschrikkelijke zaterdag, die niemand ooit zal vergeten.

Wim Hesselink

13 mei 2000 - 13 mei 2010

Opnieuw zijn onze gedachten bij de vreselijke vuurwerkcramp die ons 10 jaar geleden trof.

Willem Wilmink dichtte:

"De stad is iets aangedaan, dat nooit en nooit voorbij zal gaan".

Vanaf toen zijn we met andere ogen naar dingen gaan kijken. We ervaren in lotsverbondenheid eenheid van gevoelens en deelden in het verdriet van alle getroffen. Als vereniging denken we aan onze onvergetelijke, humorvolle sportvriend Nick Azink en aan onze sportvriend Martijn Oude Nijeweme, wiens vader Gerard in het brandweerharnas zijn leven liet bij het redden van mensen.

Ook gaan onze gedachten uit naar allen die soms grote, soms kleine materiële schade opliepen aan huis en haard. Dat alles heeft een geweldige impact en anno 2010 staat de ramp nog helder op ons netvlies.

Op 20 december 2000 werd in ons clubhuis een prachtig schilderij van de ook zelf getroffen kunstenaar Marie Rutgers onthuld met allerlei symbolische verwijzingen naar de ramp en het verwerken daar-

van. "Omzien", zo hebben we het schilderij genoemd, omzien naar de ramp maar ook omzien naar elkaar bij de verwerking.

Op diezelfde avond werd een grote foto aangeboden van onze omgekomen sportvriend Nick Azink die een speciale plaats kreeg in ons clubhuis. Het waren emotionele momenten, die we nooit zullen vergeten.

We zijn hand in hand, verdrietig, doch vastberaden, verder gegaan met ons leven, ook met ons verenigingsleven. We hebben ons gesteund geweten door vele meelevende reacties, schriftelijk, telefonisch, per e-mail, maar ook door financiële acties van zusterverenigingen uit het hele land. Ontroerend, hartverwarmend, het voelde zo goed. Hoewel we de onbegrijpelijke, vreselijke ramp nooit zullen vergeten, zien we met vertrouwen de toekomst tegemoet waarbij onze gedachten zullen blijven uitgaan naar alle getroffen.

We zullen de kracht vinden de ons 10 jaar geleden toegebrachte slag te overwinnen. En winnen is ons toch niet vreemd!!!

Commissie "Omzien"
A.R. Bakker

10 jaar omzien: een gesprek met André Azink

Het is alweer bijna 10 jaar geleden, maar als je er over te spreken komt blijkt die zaterdag in mei bij iedereen nog vers in het geheugen te liggen. Mensen weten nog precies wat ze deden die dag, de dag dat onze stad nooit meer hetzelfde zou zijn. Iedere Enschedeër is wel op de één of andere manier verbonden met de vuurwerkcramp van 13 mei 2000. Iedereen heeft zijn of haar eigen verhaal. Als het ons al niet rechtstreeks trof, dan kennen we wel iemand die op die dag op de één of andere manier is getroffen.

Hoe dan ook, is het iets dat ons allemaal raakt en daarmee ook met elkaar verbindt. Als individu, maar ook als voetbalvereniging. Als de vuurwerkcramp zich heeft voltrokken wordt het clubgebouw ontruimd en aangewezen als opvangcentrum. Op veld 3 wordt een noodhospitaal opgetrokken. Die dag zijn vele Spartanen onvermoeibaar in touw om slachtoffers en hulpverleners bij te staan.

In de dagen daarna komt de tragedie die zich heeft voltrokken wel heel dichtbij. Brandweerman Gerard Oude Nijeweme, vader van jeugdspeler Martijn en selectiespeler Nick Azink zijn omgekomen.

Bijna 10 jaar later ga ik op bezoek bij André en Betty Azink, om samen met hen terug te kijken. De ontvangst is hartelijk, we blijken een gezamenlijk verleden te hebben, want in mijn kinderjaren kwam de familie regelmatig bij mijn ouders en mijn zus en zwager over de vloer.

Nooit ben ik vergeten dat André een keer 's avonds langs kwam in uniform, want hij was brandweerman, en dat ik zijn brandweermantel op mocht. "Blijkbaar moet het zo zijn dat juist jij hier nu langskomt", zegt André heel treffend. En ik moet zeggen dat het mij niet onberoerd laat.

Iedereen bij Sparta kende Nick, hij was een echte gangmaker. Op de Sparta velden, in de kleedkamer, kantine en ook bij Twente in vak P. Nooit was hij te beroerd om een Frans Bauer medley in te zetten waarmee hij, zelfs als Sparta had verloren, nog de hele kantine vrolijk kreeg. Zelf hebben André en Betsy niet zoveel met voetbal, maar kinderen en kleinkinderen hebben altijd gevoetbald.

"We gingen wel eens kijken naar Nick, maar dan bleek hij net op de bank te zitten of verloren ze. Als we dan niet gingen kwam hij zingend thuis omdat hij gewonnen had. Hij was gek op voetbal en op FC

Twente. Ooit liep hij Vennegoor of Hesselink tegen het lijf toen die nog bij Twente was. Had hij vroeger nog mee in de klas gezeten: "Hee Azink, wil je me niet meer kennen! Prachtig vond hij dat. Zelf had hij graag hoger gevoetbald en hoopte nog eens te worden ontdekt. Nick was van kleins af aan een linkspoot terwijl hij rechtshandig was, toch bijzonder."

In de 10 jaar die zijn verstreken is er veel aandacht geweest voor de gebeurtenissen op en na 13 mei. "Kranten, radio, televisie. Alles is over de vloer geweest.", kijken André en Betty terug. Ieder jaar als de herdenking er aan komt, komt alles weer naar boven. "Dan zitten we een week of anderhalf van te voren al ongemakkelijk in ons vel. Alle burgemeesters hebben we leren kennen. Een heel gedoe. Maar achteraf voelt het wel goed om er weer bij stil te staan".

André schreef een boek over zijn ervaringen: 10 jaar ouder in 2 dagen. Nu het 10 jaar geleden is, is het goed om nog een keer met zijn allen te herdenken. Maar dan wil André er ook een punt achter zetten. Er is genoeg gezegd en geschreven. Iedereen verwerkt het op zijn of haar eigen manier en dat hoeft niet steeds weer in alle openbaarheid. André vindt het prima over 5 en 10 jaar nog eens op zo'n manier te herdenken, maar ieder jaar hoeft voor hem niet meer.

In één van de vele publicaties over de vuurwerkcramp vond ik de volgende passage:

Op vrijdagavond organiseert de gemeente Enschede ter nagedachtenis aan de slachtoffers een stille tocht. De familie Azink gaat direct vanuit het crematorium naar de herdenking in het centrum van de straat. 'We kwamen niet verder dan de Deurningerstraat. Daar stonden Betty en ik stil. Verbaasd. Ontroerd. Tussen een boompje en een bord van de gemeente was een spandoek opgehangen met daarop de tekst "Nick. Amazing Azink. You'll never walk alone." Ploegenoten van de Enschedese club Sparta hadden

dit voor hem gemaakt. Eronder lagen bloemen, FC Twente-sjaaltjes en shirtjes, noem allemaal maar op. Naar mijn gevoel hebben we wel een kwartier naar dat doek staan kijken. Met tranen in de ogen hebben we het bekeken. Het deed ons meer dan de toespraak van premier Kok of Jan Mans in het Volkspark.' (Een wereld van verschil, Wouter Jong en Marieke van der Post, Impact, Amsterdam 2008).

In de Sparta kantine vinden we nog steeds een foto van het tafereel, samen met een foto van Nick, die ook groot in de woonkamer van de familie Azink hangt. "Wel een fijn gevoel dat die foto er nog staat", vindt André. Er is toch steeds een band gebleven met de club.

Behalve een gezamenlijk verleden, blijken we een passie voor muziek te delen. En geruime tijd luisteren we nog muziek en praten.

Wie ooit een dierbare naaste heeft verloren weet dat er een moment komt dat je het leven weer oppakt. Voor de één komt dat moment eerder dan voor de ander. Dat wil niet zeggen dat we vergeten. Het verdriet ligt iets onder de oppervlakte, net als de mooie herinneringen. En er zijn momenten dat één van de twee, of allebei tegelijk weer bovenkomen. Hoeveel jaren er ook verstrijken. Wat uiteindelijk telt is dat degenen die we hebben verloren dicht bij ons blijven als we doorgaan met leven.

Wim Mulder

Sparta, wat een club!

In de afgelopen edities van Sparta Klanken is meerdere malen aandacht besteed aan de verdeling van aandacht binnen de vereniging tussen het prestatieve en sportieve element en de sociaal maatschappelijke functie die de vereniging zich binnen de gemeenschap heeft verworven. Deze discussie die zich de afgelopen periode binnen de vereniging heeft afgespeeld heeft geleid tot beleidsvorming naar het instellen van accounts. Op het sportieve vlak werpt dit beleid duidelijk zichtbaar vruchten af. Kijkend naar de situatie rond de sportieve ambities van de vereniging biedt het ingezette beleid aan de leden sportief de mogelijkheid om het beste in zichzelf naar boven te halen.

Sparta Enschede is in algemene zin bezig zich te melden in hogere regionen van het zaterdag amateurvoetbal. Recent was dit nadrukkelijk zichtbaar in de oefenwedstrijd van het eerste elftal tegen Victoria en de competitie ontmoeting tegen WVF. Tegen Victoria was uiteindelijk over de gehele wedstrijd een behoorlijk kwaliteitsverschil zichtbaar, zich ook uitend in de eindstand. In de uitwedstrijd tegen WVF, een mede-concurrent voor de bovenste plaatsen in de tweede klasse H, wordt overtuigend met 2-0 de winst gepakt waardoor de uitgangspositie in de top naar het laatste deel van de competitie een goede is.

De wijze waarop, en het vertoonde spel waarmee

deze positie op de ranglijst tot stand gekomen is biedt heel veel vertrouwen voor de komende wedstrijden. In het licht van deze goede voorbereiding en prestaties kan het verlies tegen DOS 37 enkel als incident worden gezien. Ook het tweede en derde elftal van Sparta doen het goed in hun competities waaruit blijkt dat zich ook in de onderbouw voldoende ondersteunende kwaliteit bevindt om de melding in de hogere regionen duurzaam te laten zijn.

In voorgaande jaren slaagde Sparta er bij de jeugd niet in alle prestatieve jeugdelftallen duurzaam op hoofdklassenniveau te laten acteren. Recent blijkt in de wedstrijd van A1 tegen concurrent Enschedese Boys A1 ook bij de jeugd het ingezette beleid zijn vruchten af te werpen. Sparta A1 versloeg met indrukwekkend sportief en kwalitatief hoogstaand voetbal de Boys uiteindelijk met 0-3. In voorgaande jaren was te vaak sprake van ongeduld, wildheid en allerlei andere vormen van instabiliteit waardoor steeds weer de stap naar de hoofdklasse niet kon worden gezet. Ook dit seizoen is promotie naar de hoofdklasse nog verre van zeker met tegenstanders als RSC A1 en Glanerbrug A1 die zich ook ten doel hebben gesteld promotie naar de hoofdklasse te bewerkstelligen.

Ook hier bij de A1 een verlieswedstrijd tegen Luctor A1 als vervolg op het uitstekende spel tegen Enschedese Boys. Instabiliteit brengt de goede uitgangspositie weer in gevaar.

Toch is ook bij de jeugd het resultaat van beleid duidelijk zichtbaar. B1, C1 en D1 zijn stabiel in de respectievelijke hoofdklassen zodat bij voortgang van het huidige ingezette beleid resultaat en succes zal worden geboekt.

Met enige regelmaat wordt binnen de CVV Sparta de schokgolf gevoeld als een of meerdere van haar leden wordt getroffen door ziekte, overlijden of ander onheil dat ieder mens gedurende zijn leven van tijd tot tijd moet doormaken.

De afgelopen maanden wordt ook de sociale samenhang binnen de CVV Sparta op de proef gesteld zowel op het gebied van ziekte als ook op het gebied van wegvallen van Spartanen die nadrukkelijk deze sociale samenhang altijd vorm hebben willen geven.

Zo'n schokgolf binnen de vereniging is het overlijden van Dick Hartman. Elders in deze editie vindt u beschrijvingen van datgene dat Dick voor de vereniging heeft betekend. Hoewel van een eerdere generatie herinner ik me Dick als leerkracht in het voortgezet onderwijs uit zijn Nederlandse lessen. Ik herinner me zijn toen jeugdige relativerende humoristische benadering tussen oudere ernstige meer resultaatgerichte leerkrachten. Die opstelling is ondergetekende tot grote steun geweest in moeilijke tijden. Meerdere Spartanen hebben in de loop der jaren hun bijdrage geleverd aan de sociaal maatschappelijke samenhang zowel binnen als buiten de CVV Sparta waardoor echter de vereniging is geworden tot een instituut meer dan een voetbalvereniging alleen.

Al jaren biedt de CVV Sparta leden en andere betrokkenen de mogelijkheid op vele verenigingsniveaus het beste uit zichzelf te halen. De CVV Sparta biedt mensen de mogelijkheid met hun gehele ziel en zaligheid

deel te nemen aan de verenigingsactiviteiten. Dick Hartman nam met zijn gehele ziel en zaligheid deel aan de activiteiten van de vereniging. Dick Hartman droeg daarmee op enorme wijze bij aan het bevorderen van juist die door ons allen gewenste sociale samenhang als tegenhanger voor en ondersteuning van de sportieve en prestatieve kant van onze vereniging.

Het is in deze zin dat de CVV Sparta zich in mijn ogen onderscheidt van andere verenigingen. Sparta is een monument in Enschede. Al jaren gevestigd en spelend op sportpark het Schreurserve. Beschutting en ontspanning biedend aan velen, leden en niet leden. Het is naast de sportieve doelstellingen dit onderscheid met andere verenigingen dat Sparta zo bijzonder maakt. De christelijke voetbalvereniging Sparta slaagt erin de ziel en zaligheid die mensen als Dick Hartman en anderen in de vereniging investeerden te conserveren en om te zetten tot een levend organisme, een levende vereniging waarin een ieder een plaats kan vinden zonder onderscheid te maken in geslacht, huidskleur, afkomst, geloof of geaardheid.

Het is net Pasen geweest. Een van de kenmerken is de Christusbelofte dat de aardse dood niet het sluitstuk van ons bestaan zal zijn. Op die en bovenstaande wijze beschouwd leeft de ziel en zaligheid van Dick en anderen door in de Christelijke voetbal vereniging Sparta. Het is aan het bestuur en aan alle leden van Sparta om naast het sportieve en prestatieve verenigingsdeel ook dit levende, omhullende, liefdevolle, sociale organisme in stand te houden. Een grote verantwoordelijkheid omdat het recht doet aan diegenen die hun gehele ziel en zaligheid aan ons hebben toevertrouwd.

HP

Sponsoring

Hoewel de noodzaak van sponsoring evident is moet bij voortduring de vraag gesteld worden hoe we op een zo efficiënt mogelijke wijze het sponsorbeleid tot een succes kunnen maken. Het proces van aanpak is daarbij uitermate belangrijk. Voor een goede organisatie hebben we een aantal jaren geleden gekozen voor het Account Sportsponsoring Sparta (ASS), waar-

bij meerdere capabele leden zorg dragen voor acquisitie en relatiebeheer. Sponsorwerving vraagt creativiteit, doorzettingsvermogen, maar is vooral tijdrovend.

De factor beschikbare tijd weegt buitengewoon zwaar bij het functioneren en naar ik meen te weten is dat nu juist voor een aantal leden van het account het hete hangijzer., Het gros van de mannen is dagelijks in de

weer om te werken aan hun carrière. Daarnaast voelen ze de verantwoordelijkheid voor hun jonge gezinnen. Terecht. Bovendien zijn commerciële activiteiten veelal overdag. Een extra handicap. Toch zullen, in weerwil van bovenstaande, mensen nodig zijn die een gedeelte van hun tijd en kundigheid in dienst stellen van dit belangrijke werk.

Men zal een noodzakelijke bijdrage moeten leveren aan een gezonde, sterke financiële positie van onze vereniging. De huidige tijd, waarin we geconfronteerd worden met een economische crisis, zal ons onze uitstraling en aantrekkingskracht niet mogen ontnemen. Het onderkennen van het probleem is één, het vinden van een niet eenvoudige oplossing is twee.

We hebben in het verleden, via de KNVB, kennis kunnen vergaren middels allerlei adviezen, hoe we als vrijwilligersorganisatie het onderwerp sponsoring dienen te benaderen. Echter iedere tijd vraagt haar eigen aanpak, gericht op een structurele, professionele manier van werken. De uitvoering is in handen van een aantal vrijwilligers met een commerciële inslag, die ook nog eens de nodige tijd beschikbaar dienen te

hebben. Zo is tenminste de bedoeling. U begrijpt hoe moeilijk het dikwijls is in te vullen voor de leden van de A.S.S. Des niet tegenstaande mogen we best trots zijn dat er in de loop der jaren zoveel tot stand is gebracht. Vrij recent nog heeft men een 16-tal banieren rond het hoofdveld aangebracht. Een goed initiatief met een mooi resultaat. In het kader van relatiebeheer zijn een aantal succesvolle sponsoravonden georganiseerd, Prachtig. Het dient de goede verstandhouding en betrokkenheid tussen de sponsors en onze vereniging. Dat moet vooral zo blijven. Niet vervagen, niet linksom en niet rechtsom. Al te lichtvaardig denken over het moeilijke werk dat te wachten staat is fruikend.

Derden blijven interesseren bij de voortgang van ons verenigingsleven met name ook naar ons 90-jarig bestaan toe en vervolgens naar 2021. In weerwil van de tijd problematiek waar de leden des A.S.S. mee hebben te kampen, wensen we ze toch geduld, enthousiasme, wijsheid en succes bij hun belangrijke werk.

NOAD.... Nooit Opgeven Altijd Doorgaan!!!
A. R. Bakker

Dick Hartman 2 juni 1940 - 6 maart 2010 35 jaar penningmeester

Maandag 8 februari 2010 - op onze jaarvergadering namen we ná 35 jaar penningmeesterschap van de Supportersvereniging afscheid van Dick Hartman. Sinds de oprichting van de Supportersvereniging 'nieuwe stijl' in 1974 was hij de bewaker van onze penningen en animator van vele activiteiten zoals o.a. fancy fairs, wandel-puzzeltochten, kaartavonden, bingo's, rad van fortuin, grote clubakties en V.O.S., de Vriendelijke Ondersteuners van Sparta.

Daarnaast ook zeer actief in de organisatie van B.B.C.,

de Beltona Beloften Competitie en de B.C.S, de Business Club Sparta. Hij was zuinig op onze centen zoals een goede penningmeester betaamt. We hebben hem gehuldigd voor deze 35 jaar van waakzaamheid in aanwezigheid van zijn vrouw Lies en dochters Evelien, Marianne en Yvonne met een meer dan verdiend kado.

Op zaterdag 6 maart moesten we - op 69-jarige leeftijd - definitief afscheid nemen van onze vriend Dick Hartman. Spartaan in hart en nieren. Een clubicoon. Een indrukwekkende afscheidsdienst volgde op donderdag 11 maart.

Bij het clubgebouw aan de Kotkampweg vormden vele vrienden een erehaag voor Dick. Sparta zal hem missen en wij van de Supportersvereniging zullen hem missen.

Dick bedankt voor je tomeloze inzet, enthousiasme, voor je vriendschap en humor.

Dick bedankt voor alles!!

ACTIVITEITEN

- Jeugdbingo vrijdag 19 maart
Een volle bak met kinderen, ouders, leiders en trainers. Velen gingen met mooie prijzen naar huis. Een zeer geslaagde avond.
- Paasbingo vrijdag 26 maart
Een matig gevulde kantine van ons clubgebouw maar wel een gezellige avond. De thuisblijvers kregen ongelijk en vele bingospelers wonnen prachtige prijzen.
- Eierenzoeken woensdag 31 maart
Vele kinderen op zoek naar eieren die door de paashaas verstopt waren. Een zeer geslaagde middag.
- SpartaQuiz vrijdagavond 16 april 20.00 uur.
We rekenen net zoals de vorige keer (ruim 100 deelnemers) op een grote opkomst. Maak een team en

meld je aan achter de bar of bij iemand van SupportersVereniging.

PERSONALIA

Bart Buschgens en Nico Marinus lopen momenteel 'stage' als aspirant-bestuurslid van de Supportersvereniging. Ze zijn zeer enthousiast en wij hopen ze bij onze volgende jaarvergadering welkom te mogen heten in ons bestuur.

Johnny v.d. Velde is onze nieuwe penningmeester. Verder begroeten Harm Kloppenburg, Stefan Kok, Peter Goossen, Henri Goossen, Hans Vos, Harold Schukkink (secretaris) en Hugo Walhof (voorzitter) u allen graag bij één van onze activiteiten.

Hugo Walhof

Wij zijn bijna negentig

Zoals al aangekondigd in de presentatiegids vieren we 21 april 2011 het 90-jarig bestaan van Sparta. En dit gaan we weten ook. De jubileumcommissie is al een jaar bezig om allerlei voorbereidingen te treffen en we zullen jullie vanaf nu op de hoogte houden met wat er allemaal te gebeuren staat. Niet alles natuurlijk, maar in grote lijnen. Er zal ook nog iets van een verrassing moeten blijven, niet waar?

Er komt in ieder geval op zaterdag 23 april 2011 een grote feestavond in de feesttent op het Spartaterrein. Vanaf de A-jeugd is ieder lid welkom. Om de kosten te kunnen dekken, vragen wij een geringe toegangsprijs.

Op 21 april a.s. starten we met een grote verloting. Hierbij zijn schitterende prijzen te winnen, o.a. een loungeset (gesponsord door Bellagio) een fiets (gesponsord door Fietsenwinkel ten Tusscher), een ballonvaart voor 2 personen (gesponsord door Marberts), een TV (gesponsord door Het Wonder), een buitenkeuken (gesponsord door Regio autoschade) en nog veel meer.

De prijs bedraagt € 25 per lot.

De start van de verkoop wordt gecombineerd met de bijeenkomst van de ouderensoos, dus op 21 april

2010. Daarna kan iedereen één of meerdere loten kopen.

Dus grijp je kans en doe mee!!!!!!!!!!!!!!!

Voor de jeugd zal er ook het e.e.a. georganiseerd worden. Later hierover meer.

De fiets wordt gesponsord door Fietsenwinkel Ten Tusscher, dé fietsspecialist in Overijssel. Het assortiment bestaat uit stadsfietsen, stadshybrides, hybrides, racefietsen, mountainbikes en crossfietsen. En natuurlijk ook alle accessoires hiervoor. Voor onderhoud en reparatie kunt u ook bij hen terecht in de professionele werkplaats. Ten Tusscher bevindt zich aan de Oldenzaalsestraat 320 te Enschede.

De jubileumcommissie bestaat uit de volgende leden: Wim Holtkamp – Johnny van de Velde – Henry Goossen – Klaas Houdel - Annamaria Baas – Magda Mansveld en Avianne Ooitink.

Voor al je vragen kun je bij hen terecht.

Tot de volgende Spartaklanken met meer nieuws.

Feliciteratie

We feliciteren onze fysiotherapeut Peter Coppens met de ingebruikneming van de nieuwe praktijkruimtes aan de Moutlaan 2 in Enschede.

Onze gelukwensen betreffen uiteraard ook de collega's Henny Lubbers, Iet en Marinus ter Horst, Angelique Annink en Carmen Tapmeijer.

Vrijdag 16 april a.s. hopen we, tijdens de officiële opening, de nieuwe ruimtes te mogen bezichtigen. We kunnen ons voorstellen dat met gepaste trots het nieuwe onderkomen zal worden ingewijd.,

Peter, we wensen jou samen met je collega's alle succes bij de uitvoering van je prachtige vak, waar we binnen onze vereniging al zoveel jaren van gebruik hebben mogen maken.

Column

In de schaduw van de reclamant

Als je maar aan de bel trekt, wordt er in de meeste gevallen wel naar jou geluisterd. Tenminste als de klager een functie vervult die ons de indruk geeft dat men niet om hem of haar heen kan.

In de midden jaren negentig zette zich bij Sparta een groei in van het aantal leden. Van zo'n gemiddeld 350 leden groeide Sparta door naar heden met bijna negenhonderd leden.

De eerste tekenen van de toenmalige structuur tijdens die groei waren, om maar wat te noemen, dat het niet meer mogelijk was om met de twee waterketels waarin de "thee in de rust" werd gezet, onvoldoende capaciteit had. En zowaar, het tweepits gastelletje werd vervangen door een vierpits en er werden twee nieuwe waterketels aangeschaft. Een besluit dat van de ene op de andere dag kon worden genomen nadat de penningmeester hiervoor groen licht had gegeven.

Hetzelfde probleem nemen we waar in de capaciteit van onze zorg voor de schoonmaak. Op de maandagen vrijdagochtenden worden de kantine en toiletgroepen gebleend door een kleine groep van Spartanen. Over een periode van ruim tien jaar is deze groep ingekrimpt tot een gemiddelde aanwezigheid van twee personen. Gedurende deze periode is er met grote regelmaat aan de bel getrokken om de ondragelijke belastbaarheid van deze gewaardeerde krachten onder de aandacht te brengen waarbij een resultaat wordt verwacht dat de groep wordt uitgebreid. Helaas geen respons.

Het verschil in bovenstaande constatering ligt 'm mijns inzien in het feit dat eerstgenoemde tekortkoming de voetballers direct raakt en bij het tweede is dit niet het geval. De spelende voetballer heeft de macht, lijkt wel. Bijna alles wordt ondergeschikt gemaakt zolang dit het spelende lid maar niet direct raakt. Ik zal u verder niet lastig vallen met de vingers van twee handen aan voorbeelden. Het zal deze bijdrage niet leesvriendelijker erop maken.

Leden hebben ook plichten is één der basiselementen waarop het verenigingsleven draait.

Of deze spelende- of niet spelende leden zijn doet er niet toe. Hoe staat het met uw plichtsbesef?

pawi / SK0410

De verrichtingen van Sparta 1, 2 en 3

Zo langzamerhand zijn we in een cruciale fase in de competitie beland. Met nog een paar wedstrijden te gaan is het bij sommige elftallen ongemeen spannend.

Wat te denken van ons vlaggenschip Sparta 1. De doelstelling is helder: bij de eerste drie eindigen. Dat betekent door de komst van de topklasse namelijk rechtstreekse promotie naar de eerste klasse. En het zou voor Sparta fantastisch zijn om komend seizoen in die klasse te acteren. Maar dan moeten de jongens van Jan-Willem van Holland wel scherp zijn. Een verlies zoals onlangs tegen DOS'37 en DZC'68 kunnen ze zich dan niet permitteren.

Op het moment van schrijven staat Sparta op de 5e plek met 26 punten. Met één wedstrijd minder gespeeld en drie punten achterstand op de nummer 3, is er echter nog van alles mogelijk. Komende zaterdag zal dan thuis gewonnen moeten worden van OZC, die slechts twee punten minder heeft dan Sparta en dus ook nog aanspraak kan maken op een felbegeerde promotieplek. Sparta 1 kan dus voor een spannende apotheose van dit seizoen zorgen. Alle reden om de komende weken Sportpark Scheurserve te bezoeken om de verrichtingen van het eerste te aanschouwen.

Sparta 2 doet het dit seizoen boven verwachting goed. Na twee kampioenschappen in successie speelt het elftal in de reserve 1e klasse. Momenteel staat het elftal op plek 5. Als er de komende weken goed gepresteerd wordt is zelfs de 3e plek mogelijk. En dan zou je eventueel een periodetitel over kunnen nemen of rechtstreeks de 3e periodetitel kunnen pakken. Maar dan moet alles wel meezitten.

Sparta 2 heeft bewezen uitstekend mee te kunnen en presteert zelfs prima tegen de hooggeklasseerde tegenstanders. Maar zo af en toe zakt het elftal ook diep weg en verliest het met grote cijfers. Kijkend naar de samenstelling van het elftal, dan zit er erg veel potentie in. Veel jonge jongens die mentaal en fysiek nog kunnen groeien.

Trainer Ronald Schuring heeft het erg naar z'n zin bij Sparta 2 en zal ook volgend seizoen het tweede trai-

nen. Zowel de groep als de trainer hebben onlangs uitgesproken er dit seizoen nog maximaal voor te gaan.

Sparta 3 komt dit seizoen uit in de Reserve 2e klasse en heeft handhaving als doelstelling en eventueel net als vorig jaar een periodetitel pakken. Met tegenstanders als onder andere Den Ham 2, Vroomshoopse Boys 2, SVVN 2, OZC 2 en Hulzense Boys 2 wist Sparta 3 aan het begin van het seizoen dat het een moeilijke klus zou worden.

Toch ging het begin van het seizoen voortvarend en ging het team als zesde in de competitie de winterstop in. Helaas is het team te wisselvallig. Goede resultaten worden afgewisseld met slechte resultaten. Reden voor de wisselvalligheid is de slechte trainingsopkomst waar het elftal mee te maken heeft. Met maar enkele spelers die wekelijks twee keer kunnen trainen is het lastig om aan een ingespeeld elftal te kunnen werken.

Op dit moment is het nog steeds mogelijk om uit te competitie te degraderen. Een periode halen is helaas niet meer mogelijk. De spelers zullen moeten beseffen dat de beslissende momenten in de competitie zijn aangebroken. Met nog maar drie clubs onder Sparta 3 zal het team zich iedere wedstrijd volledig moeten inzetten om een goed resultaat neer te zetten en klassenbehoud te bewerkstelligen.

Broekjesdag

Het was een lange winter. Door afgelastingen en winterstop hebben de meeste teams 3 maanden geen competitiewedstrijd gespeeld. De lente komt dan ook als een bevrijding. De velden zijn dan wel zwaar gehavend, maar in ieder geval rolt de bal weer.

De voetballers krijgen ook de lente in de bol. In de kleedkamers en kantine wordt al gemijmerd over de ooit door columnist Martin Brill geïntroduceerde rokjesdag. Even leek die dag dichtbij, maar het kwik steeg net niet genoeg.

Zonder dat we het in de gaten hebben is echter het

voetbalequivalent van rokjesdag al gepasseerd: broekjesdag. De eerste training dat (bijna) iedereen met korte broek en blote benen op het trainingsveld staat. Hij kan genoteerd worden in de geschiedschrijving: 18 maart, broekjesdag 2010.

Terug naar het voetbal.

De competitie is weer in volle gang. Tijd om een tussenbalans op te maken: hoe staan de seniorenteams ervoor?

Helaas moeten we constateren dat er maar 1 team aan kop gaat: Reini van de Woude's Sparta 5. Zou hij dan toch weer een kampioensteam op de been hebben gebracht? De voorsprong is nog niet groot, maar de nummer twee heeft een wedstrijd minder. Bovendien is Sparta 5 nog ongeslagen, Reini: bestel die platte wagen maar vast!

Sparta 3 draait een moeizaam seizoen en verkeert in de onderste regionen van de reserve 2de klasse D.

Ook Sparta 4 is laag geklasseerd, maar goed bezig. De laatste weken zijn een aantal mooie overwinningen geboekt en is begonnen aan een klim op de ranglijst. In ieder geval is Marcel Meisma's team het

team met de leukste wedstrijdverslagen. Iedere week geeft een teamlid de pen door aan een volgende. Lees het vooral eens na op de site van Sparta, onder het kopje "teams" en vervolgens "senioren".

Waar Sparta 6 voor de winterstop nog eindigde met een glansrijke overwinning tegen de koploper, is er na de winterstop geen wedstrijd meer gewonnen. En dat terwijl er nog wel fanatiek is doorgetraind in de zaal en in de sneeuw.

Sparta 7 draait een stabiel seizoen. En staat vierde in de reserve 5de klasse F.

Met Sparta 8 loopt het minder, één na laatste op plek veertien. Maar wij hebben er allen vertrouwen in dat de lente de heren gaat inspireren tot grootse daden.

Sparta 9 is tenslotte het enige team dat zich, gezien de gemiddelde leeftijd, in elke betekenis van het woord een seniorenteam kan noemen. De oude vossen hadden in de eerste seizoenshelft grote personele en vooral fysieke problemen. Maar inmiddels is de conditie redelijk op peil en zijn de eerste 2 overwinningen binnen. Vooral doorgaan mannen!

Wim Mulder

“Schaatsen op de Plansee”, deel 2

Het avontuur is voorbij, de tocht is ten einde, het doel is volbracht. Maar laat ik jullie eerst mee terug nemen naar het moment, waar ik de vorige keer ben geëindigd.

De laatste maandagavond van november was de tweede les van de schaatsschool en die liep niet goed af. Wel voor mij, hoor, maar onze instructrice kwam behoorlijk hard met haar (geopereerde) linkerknie op het ijs, nadat ze een geblesseerde schaatser had geholpen. Ze kwam zelf ook moeilijk van het ijs en kon niet verder met lesgeven. Een andere instructeur nam het over en dat hebben we geweten. De instructies, die hij gaf, waren totaal verschillend van de wijze van lesgeven, die we kenden. Dat betekende een "aanslag" op onze spieren en zoals hij zei: "Dat is nu juist de bedoeling, want je moet ook weten, dat je iets hebt gedaan".

Het totaal aantal kilometers over oktober en novem-

ber is op ruim 200 gekomen. Nog lang niet genoeg dus, maar dat gaat de komende weken ongetwijfeld nog veranderen.

Gelukkig was onze instructrice een week later weer aanwezig en waren de gevolgen van haar blessure zo goed als verdwenen. Technisch gezien wordt het schaatsen steeds beter. Om daarover meer informatie te krijgen, heb ik een transponder aangeschaft. Via deze chip, die op meerdere ijsbanen te gebruiken is, kun je via internet je eigen prestaties volgen. Mijn schaatsmaatje was donderdagmiddag ook aanwezig en hij merkte op, dat mijn snelheid ten opzichte van de vorige keer duidelijk omhoog was gegaan. 's Avonds toch maar even kijken, wat de resultaten waren. Nou, in 1:01:37 negenenvertig ronden ofwel 19,6 kilometer geschaatst. Dat is voor verbetering vatbaar en daar ga ik aan werken. Maandagavond schaatsles gehad en toen deed zich een incident voor. Nou ja, incident is

misschien een groot woord, maar mijn trainster is wel geschrokken. We moesten in schaatshouding gaan zitten en op die manier een volle ronde schaatsen. Na het eerste rondje was het de bedoeling om opnieuw die positie in te nemen en nog een keer rond te gaan.

Dat ging dus even mis. Ik zat in de schaatshouding en toen ik werd aangeduwd, begon ik meteen te schaatsen. Neen dus, want mijn neus was dicht bij het ijs dan mijn schaatsen. Van deze val schrok Yvonne (onze trainster), want ze dacht dat het mis was. Dat was niet het geval. Ik kon, zonder blessures, gewoon opnieuw starten en weer een rondje volbrengen.

Een dag later was onze derde clinic. We kregen informatie over eetgedrag en voeding. Dat was zoveel, dat er gevraagd werd om de sheets ter beschikking te stellen, zodat we het konden nalezen. Daarna weer de baan op en de techniek bijschaven. Dat was dus twee dagen achter elkaar het geval. Helaas, diezelfde middag had ik de tweede prik voor die Mexicaan gekregen en die "viel" niet goed. Een dag behoorlijk ziek en dus de rest van de week niet schaatsen. Toch in totaal die week 24 kilometer geschaatst.

De week daarna alleen de schaatsles op de maandagavond bezocht. Een afstand van 12 kilometer over-

brugd. Waarom alleen maandag? Ja, de donderdag stond in het teken van de bezorging van de kerstpakketten van de personeelsvereniging "Het Stadhuis" en dat nam de hele donderdag in beslag. Om ongeveer vier uur diezelfde dag naar de sportshop geweest en mijn beide paren schaatsen opgehaald, die nu weer goed scherp zijn.

Met Wilma en Rachel had ik afgesproken, dat we in de kerstvakantie de schaatsen gingen onderbinden. Dat gebeurde. Het was die week erg druk. Wat dit voor gevolgen had? Drie maal is scheepsrecht, zegt men.

Vandaar mijn derde val sinds begin oktober. Het was niet mijn eigen schuld, maar ik raakte een jongen, die een verkeerde beweging maakte, omdat er iemand voor hem viel. De val kwam in de tweede sessie, waarin ik via mijn transponder bijhield, welke tijden ik reed. Ondanks die val in de 16e omloop doorgereden tot de 43e ronde. In totaal beslaan de beide sessies 70 ronden (= 28 kilometer). Aan het einde van de dag bleek ik toch erger geblesseerd dan ik dacht. Een fors "ei" aan de elleboog en een behoorlijk gekneusde pols. Dat betekent enkele dagen rust, maar wie ben ik, om dit te doen.

De tweede kerstdag zijn we met z'n allen naar de ijsbaan gegaan. Christel heeft mijn elleboog goed verbonden en ik heb het erop gewaagd om het ijs op te gaan. Alleen ik kan niet rustig schaatsen; ik wil presteren door zo snel mogelijk te rijden en mijn tijden te verbeteren. Op deze dag 60 ronden geschaatst, zodat het totaal aantal kilometers in deze week op 52 komt.

De week tussen Kerstmis en Nieuwjaar is in ons trainingsschema opgenomen als een rustweek. Dat komt goed uit, want nu kunnen mijn blessures genezen, want die waren toch heftiger, dan ik dacht. De week na de kerstvakantie heb ik nog rustig aan moeten doen om te genezen. Een bezoekje aan de huisarts gebracht en er bleek een botsplinter in de linkerelleboog te zitten. Hij zei onder het betasten van de elleboog: "Ik voel de splinter en ik kan het ook aan je gezicht zien". Ja, wat wil je, het is wel gevoelig, hoewel ik best pijn kan verdragen.

De week van 11 tot en met 17 januari was een heftige schaatsweek. Maandag, dinsdag (clinic) en donder-

dag geschaatst en vrijdag de sportschool bezocht.

Dinsdag, 12 januari 2010, de laatste clinic gehad, waarbij ook de supporters waren uitgenodigd. Natuurlijk moest het zo zijn, dat Chris die avond om half negen een vergadering had, want het programma was voor hem precies in omgekeerde en dus de verkeerde volgorde. Eerst informatie uit Reutte, daarna informatie over sportvoeding en drinken en als laatste de reisinformatie. Bij de informatie over de sportvoeding werd verteld, wat goed was om te eten, o.a. als tussendoortje ontbijtkoek of Sonja Bakker's eierkoeken. Tijdens de reisinfo werd dit al snel omgedoopt in "de eierstokken van Sonja Bakker", maar of dat nu zo smakelijk is?

Met de ijsbaan (lees: ijsmeesters) werd afgesproken, dat er deze avond niet gedweild zou worden. Goed idee, want daardoor werd het ijs echt werkijs en dat is te vergelijken met het natuurijs op de Plansee.

Daarna was het heel snel donderdag, 21 januari 2010, de dag van het vertrek. Om zeven uur 's morgens vertrokken de vier bussen, nagezwaaid door de achterblijvers, naar Oostenrijk, op het tijdstip, dat ook in de reisbescheiden was aangekondigd.

Wij (Chris en ik) zaten op de achterste rij in bus 1. Onderweg kregen we steeds meer contact met de om ons heen zittende medereizigers. Dat bleef uiteindelijk alle vier dagen zo. Voor ons zaten een vader en zoon uit Vriezenveen en naast ons twee broers uit Weerselo. Na een korte stop in Siegburg, waar de

chauffeur, die ons alle dagen zou rijden, instapte, reden we in de richting van het "beloofde land". De chauffeurswissel had te maken met het rijtijdenbesluit, omdat onze chauffeur anders te veel uren zou rijden op deze eerste dag. Onderweg begon het na verloop van tijd steeds witter te worden. Tot op dat ene moment. We zagen twee naast elkaar liggende weilanden, waarvan het ene wit en het andere groen was. Je kon er een liniaal langs leggen, zo scherp en recht was de grens tussen de beide gronden. Het ontlokte mij de uitspraak: "Kijk, die ene boer heeft natuurlijk veldverwarming", tot hilariteit van mijn omgeving.

Over de reis is niet zo veel te vertellen. Na de gebruikelijke stops onderweg kwamen we een half uur te vroeg in Reutte aan. We moesten dus nog een keertje stoppen om die tijd door te komen. We vroegen ons met z'n zessen al af, hoe het kwam, dat we niet mochten doorrijden. Al snel kwam er één met de idee, dat het ging om de aan- of afwezigheid van de burgemeester. Deze taak, zoals veel voorkomt in Duitsland en Oostenrijk, is een soort erebaantje. Daarnaast klust hij bij, of zoals wij het noemden, hij beunhaast. Er werd gezegd, dat Donny (Kebab) nog niet aanwezig kon zijn en we daarop moesten wachten. Ja, Herr Burgermeister kreeg van ons die naam. Later kwamen we er achter, dat zijn vrouw Pizza heette. Het stond op het raam van een winkel in Reutte: Döner (kortweg Donny) Kebab + Pizza.

Uiteindelijk werden we in Reutte ontvangen met muziek en schnaps. Pas op, niet te veel, want als je wilde, werd je glas steeds weer bijgevuld. Daarna naar het hotel (Alpenhotel Ernberg) om in te checken en te eten. De verdere avond was ter vrije besteding. Zoals gebruikelijk is de verzorging voortreffelijk. Na een uitstekend diner werd die avond lekker doorgemaakt, wat ook de "verdienste" was van de hoteleigenaar Hermann. Hij wilde om 11.00 uur naar huis, maar we wisten hem te bewegen om te blijven.

Gerald Boshoeve (aanvaller van DOS'37) begon over "een rondje van het huis", maar hij kent geen Duits, dus moest het worden vertaald. Hermann kon dit wel waarderen en gaf drie maal een rondje schnaps. En ... smaakte het? Mij wel, maar ik zag ook de inhoud van enkele glaasjes op de grond eindigen. Hermann heeft wel geweten, wat hij deed, want hij ging pas om 01.00 uur naar huis.

Vrijdag, 22 januari 2010, werden we in het "Veranstaltungszentrum Breitenwang" verwacht en kregen we, na een welkomstwoord en een peptalk van Ab Krook, ons startnummer en de tijdregistratiechip uitgereikt. Was het toeval of voorbestemd? Mijn startnummer was gelijk aan het huisnummer van het Stadskantoor aan de Hengelosestraat (nummer 51). Na de uitreiking van dit materiaal gingen we naar de Plansee om in gesprek te gaan met het ijs, zoals dit ons was geleerd door de instructeurs in Enschede. De baan was erg smal (ongeveer 2 meter breed) en nog niet goed geprepareerd. Desondanks konden we enkele ronden de ijsbaan verkennen. Na twee ronden van 10 kilometer (naar later bleek was elke ronde maar 8 kilometer) vond ik het genoeg en ging ik naar het hotel terug om nog enkele uren te rusten en te relaxen.

's Avonds naar Reutte voor de live-uitzending van RTV Oost. Tot ongenoegen van de medewerkers van deze omroep kwam steeds een krokodil (Schnappi) in beeld, terwijl aan ons juist werd gevraagd om niet achter de presentatiedesk te gaan staan. Zoals iedere Nederlander dat doet, probeerden we toch in beeld te komen om het thuisfront van onze aanwezigheid te overtuigen. Dat lukte meerdere malen, zoals we via sms-jes te horen kregen. Terug naar het hotel en op tijd naar bed, maar van slapen kwam niet veel terecht. De volgende dag was het zover. Bij een temperatuur van -15 graden konden we vanaf 07.00 uur starten voor de ronden van 10 kilometer, waarvoor het parcours inmiddels was aangepast door het leggen van een extra lus van twee kilometer en een breedte van 10 meter. De eerste ronde ging redelijk goed, ondanks de aanwezigheid van veel scheuren. Slechts één val en een redelijke tijd.

Snel iets eten en drinken en een tweede ronde schaatsen. Iets meenemen voor onderweg was er niet bij, want je moest je ogen op het ijs gericht houden om de scheuren (het werden er steeds meer) te kunnen ontwijken. Ondanks alle voorbereiding kwam er van het geleerde niet veel terecht. "Rijden in een treintje" was haast niet mogelijk, omdat een val vrijwel niet uitgesloten was, met alle gevolgen daarvan voor de andere rijders.

Die tweede ronde 2 maal gevallen. Ik vertelde dat aan Chris en die reageerde meteen met: "Het aantal val-

partijen wordt toch niet gelijk aan de ronde?!" Dat was gelukkig niet het geval. In de derde ronde slechts 1 keer gevallen, maar de ronden daarna ben ik gestopt met tellen. Het kunnen er in totaal wel 6 of 8 zijn geweest. Ik weet het echt niet. De laatste ronde ter voltooiing van de 50 kilometer was de moeilijkste. Iedereen heeft wel eens gehoord van het tegenkomen van "de man met de hamer". Nou, ik heb 'm gezien. De laatste zware kilometers (te wijten aan het steeds slechter wordende ijs) moest ik mezelf constant motiveren en toespreken, dat het zou lukken om de tocht te volbrengen. Tot 200 meter voor de finish ging het goed, maar toen kwam toch die laatste val, die me nog een hele poos zal heugen vanwege de naweeën. Het beëindigen van de 50 kilometer op het moment, dat je door de finish komt, geeft een enorme kick. Je hebt het gehaald en de tijd speelt geen rol. Was het ijs beter geweest, dan kijk je meer naar de prestatie in tijd. Nu was het alleen het halen van het doel en dat geeft een goed gevoel. Jammer, dat je tijdens de tocht (die onder schitterende weersomstandigheden werd verreden) niet kon genieten van de prachtige omgeving.

's Avonds met z'n allen naar de feestzaal voor de prijsuitreiking. Het was een soort Tiroler avond, maar die is aan Tukkers niet echt besteed. De muziek probeerde

de stemming er ondermeer in te krijgen met "Het kleine café aan de haven", maar meezingen, ho maar. We zaten natuurlijk te wachten op ons aandenken aan de tocht. Niet echt belangrijk natuurlijk, maar wel een tastbare herinnering aan de toertocht. Gedurende de feestavond zagen we beelden van de schaatstocht, die ook in Nederland (via RTV Oost) waren uitgezonden. Daarbij waren ook een aantal valpartijen te zien en, ja wel hoor, de derde val of eigenlijk een schuiver, die in beeld werd gebracht, was die van mijzelf. De opname was langer dan er werd uitgezonden, want ik werd nog gefilmd, terwijl ik alweer een meter of 25 schaatste. Daarna vroeg de cameraman, hoe het ging. Dat kwam een beetje als mosterd na de maaltijd. Ik schaatste immers al weer een poosje. Ik heb nog een aantal opnames gemaakt van collega-schaatsers, die de tocht hadden volbracht.

De terugreis op zondag was nog meer een lijdensweg dan de schaatstocht op de Plansee. Hoezo? Nou, naast de bekende (spier)pijntjes was ik behoorlijk geblesseerd geraakt aan mijn linkerknie (ik was trouwens niet de enige met een knieblesure) en, naar later bleek, aan de linkerenkel. Bij elke stop onderweg moest ik in m'n jas geholpen worden en ging het in en uit de bus stappen niet optimaal. Maar, de stemming in de bus bleef opperbest en de grapjes en anekdotes

waren niet van de lucht. In Reutte kwam de chef d'équipe persoonlijk afscheid nemen in elke bus. Afscheid nemen is eigenlijk een groot woord. Hij pakte niet eens de microfoon om iets te zeggen, maar riep enkele woorden door de bus. Ab was nog eerder de bus uit, dan hij er in was gekomen. Hij zal wel hebben gedacht: Ze willen het liefst abhauen en Ab ook. Na een rustig verlopen reis kwamen we op het vooraf bepaalde tijdstip van 21.00 uur bij Oad in Goor aan.

Ik kijk terug op een fantastische periode van oktober 2009 tot en met januari 2010. Veel geleerd, veel (af)gezien en veel genoten. Ik ben tevreden over het resultaat, maar daarnaast ben ik blij, dat ik de reis niet alleen heb gemaakt. Zonder Chris was het nooit zo leuk geworden dan nu. Of hij ervan heeft genoten? Ik denk het wel, maar dat is iets om hem zelf te vragen. Afsluitend kan ik nog vertellen, dat mijn knieblesure nog steeds niet is genezen. Fysiotherapie heeft niet geholpen om het vocht te verwijderen. Er is woensdag, 24 maart 2010, een mri-scan gemaakt in Mill bij Nijmegen. De uitslag daarvan en wat er aan te doen is, hoor ik op dinsdag, 6 april 2010. Wat de uitkomst ook mag zijn, ik hoop in oktober van dit jaar weer op de ijsbaan Twente te staan en mijn rondjes te schaatzen.

En de Plansee? Het was een leuke ervaring, maar het zal wel eenmalig zijn geweest.

A D R E S S E N

Algemeen bestuur cvv Sparta

Voorzitter	H. Veenstra	tel. 476 63 63
2e Voorzitter	F. Bakker	tel. 431 26 48
Secretaris	P. Wibier	tel. 434 58 06
Penningmeester	W. Bakker	tel. 06-51542585
2e Penningmeester	R. Boone	tel. 06-52711623
Algemeen	R. v.d. Lippe	tel. 433 67 51
Algemeen	W. Holtkamp	tel. 434 06 66

Ledenadministratie J. van Erven tel. 435 45 18

Account-functionarissen

VTZ senioren	zie coördinatoren	
Facilitaire zaken	J. Kloppenburg	tel. 476 99 29
Sponsoring ASS	N. Keuter	tel. 06-10039171
Medische faciliteit	P.J.M. Coppens	tel. 430 72 63
	praktijk	tel. 432 68 94
Vrijwilligerscoörd.	J.B. Vriesema	tel. 476 80 13
ACT	M. Mansveld	tel. 433 80 98

Coördinatoren

Sen. 4 t/m 9	E. Haveman	tel. 06-24606725
Jun. A t/m C	M. Wijnreder	tel. 06-51808860
Pup. D en E	R. Schuring	tel. 06-57335118
Pup. F en mini's	E. Winters	tel. 06-10616364
Landenteams	E. Winters	tel. 06-10616364
Circuittraining	E. Winters	tel. 06-10616364
Goalmaster E pup.	R. v.d. Sleen	tel. 06-33310377
Coördinatie. C/D M	M. Wijnreder	tel. 06-51808860
Linietraining B/C/D	T. Jongman	tel. 06-43020607
Meisjes	R. v.d. Lippe	tel. 4336751
Keepers jeugd	T. Veldhuis	tel. 06-11210784
Scheidsrechters	T. ter Huerne	tel. 06-24432797

Wedstrijdsecretarissen

Senioren 3 t/m 8	G. Vinke	tel. 430 64 36
Juniores	p/a Sparta di/vr	tel. 435 45 18

Pupillen p/a Sparta di/vr tel. 435 45 18

Overige

Beheerder clubgeb.	H.J. Goossen	tel. 06-51424376
Accom. beheer	T. Apeldoorn	tel. 06-48622680
Toernooien	T. Apeldoorn	tel. 06-48622680
Belfona toernooi		
Webteam	K. Friskus	tel. 06-23911147
Webteam/teletekst	J. Hembrecht	tel. 478 37 77
Consul KNVB	T. Apeldoorn	tel. 06-48622680
Eindredac. S.K.	K. Friskus	tel. 06-23911147
Clubgebouw		tel. 435 45 18

Supportersvereniging

Voorzitter	H. Walhof	tel. 06-54917152
Secretaris	H. Schukking	tel. 06-46337725
Penningmeester	J. v.d. Velde	tel.

Businessclub Sparta

Secretaris J. Kalvenhaar tel. 06-10927637

Trauma team Sparta

p/a bestuur t.a.v. voorzitter tel. 476 63 63
of 06-51488089

Sparta website

www.sparta-enschede.nl

E mail adressen

Algemene info	info@sparta-enschede.nl
Secretaris	secretariaat@sparta-enschede.nl
Penningmeester	penningmeester@sparta-enschede.nl
Clubblad	klanken@sparta-enschede.nl
Sponsoring	sponsoring@sparta-enschede.nl
Webmasters	webmaster@sparta-enschede.nl

Sparta tekst RTV Oost pagina 485

Belfona Beloften Competitie tekst RTV Oost pagina 493

Ere-voorzitters en ere-leden

Ere-voorzitters J. Meere (†), A.R. Bakker.

Ere-leden G. ten Cate, J. ter Mors, G. Nijboer, R. Knobbe, D.J. Kruidhof, B.J. Wissink, H. Leferink, H. Schoonbeek, R. Weener, M. Mondria, C. v. Harselaar, J.G. ter Horst, J. Koops, F.G. Frölich, H. Versteeg, F.H. Vennink, R.L. Nijboer, C.K. v. Harselaar, A.H. Theessink, D.A. Hartman (allen overleden)

G.J. Dubbeldam, D. Budding, H. Kloppenburg, mevr. W. Pees, H.M. v.d. Valk, R.F. Westerman, G. Bolte, H. Goossen, H. Hankel, D.W. Hesselink, K. Houdel, F. Bakker.